

børlig Religionsundervisning i alle Landets Skoler, og det gjør den med Rette, og det er dens Hverv, det er det, den skal gjøre; men det ophæve vi slet ikke ved at ophæve den omhandlede Lov. Hvorledes han saaledes kan sige, at Folketirken opgiver Gyret ved, at vi vedtage mit Lovforslag, det kan jeg ikke fatte. Han talte tilfælde om den gamle Lovgiver, der sagde, at man skulde arbejde de sex Dage og hvile den syvende; men, netop fordi man har en saadan Lov fra en gammel Lovgiver, saa synes jeg just, at han maa komme til, at vi ikke behøve Noget fra den verdslige Dyrighed. Den, der respecterer den gamle Lov, behøver ikke den nye, og den, der ikke respecterer den gamle Lov, han respecterer meget mindre den nye, saa jeg troer virkelig, at han har ført et Beviis mod sig selv ved at anføre den gamle Lovgiver. Han vil have, at Staten, eller idetmindste det Offentlige skal „see ud“ som kristelig; men, der har han virkelig glemt, hvad der ogsaa er sagt af en gammel Lovgiver, der advarer imod „kalkede Grave,“ der udentil see smukke ud, men indeni ere fulde af Forraadsnelse. Jeg vil bede ham meget at huske paa, at vi skulle arbejde hen til, at det ikke „see er ud“ som om det var et kristeligt Samsund; det er saadanne kalkede Grave, som man virkelig ikke skal arbejde hen paa at beholde; man skal meget hellere stryge Kalken tilside og see at rense dem indvendigt. Han troer heller ikke, at Folket er saa vantro, at det ikke vilde helligholde hver syvende Dag, Sabbathen; men, naar han ikke troer det, hvor kan han saa holde paa Loven; thi, naar Folket ikke er saa vantro, saa behøver det jo ikke denne Lov, saa vil det holde Sabbathen, og Mange med større Glæde og Inderlighed, naar de vide, at det er Noget, som de gjøre ganske frivilligt, og ikke Noget, som ligger i en Politieforordning. Jeg troer derfor, at, naar han støtter sig til, at Folket ikke er vantro, hvad jeg heller ikke troer det er, naar man taler om Folk i Almindelighed, saa troer jeg, at han med fulkommen Ro og Tilfredshed kan give Affald paa den gamle Politieanordning. Ja, det var blot det, jeg vilde anføre; men jeg vil dog endnu tilføje, at, naar man taler saameget om at blive forstyrret i sin gudelige Stem-

ning, hvorledes det saa er muligt, at man ikke er kommen til at tænke paa, at man klinger med Penge i Kirken under Gudstjenesten; gaaer til Altret med Penge og lægger dem klingrende paa Altret, naar man intet Papir har at lægge dem i. Finder man virkelig, at dette kan finde Sted og bestaae med et kristeligt Sind og Opbyggelse paa Helligdagene, saa troer jeg ikke, at selv om Boutikerne ere aabne, eller en Mand gaaer paa Gaden med en Kury med Noget i, som han vil sælge, at det kan virke mere forstyrrende paa det religiøse Sind.

Jungerslev: Det er ikke, for at omtale selve Sagens Realitet, at jeg har tilladt mig at forlange Ordet; det er kun, for at imødegaae en Ytring af den ærede Rigsdagsgmand for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (B. Skoler). Han sagde nemlig, at paa Landet i Almindelighed misbrugtes Søndagen navnlig ikke af Bondestanden, men at man derimod paa de større Gaarde brugte den paa en saadan Maade, at man tilfids ikke vidste, om det var Helligdag, eller ikke. Jeg troer rigtignok, at den ærede Rigsdagsgmand feiler meget i den Anskuelse, saavidt min Erfaring gaaer. Jeg vil ingenlunde sigte den ærede Bondestand for at benytte Helligdagene urigtigt; det er efter min Overbeviisning meget langt fra; men jeg troer imidlertid, at i Sædetiden, Høstet og Høsttiden benytter Bondestanden sine Tjenestefolk hver Søndag uden al Sky. Paa de større Gaarde kan det ikke finde Sted, da den større Deel af Gaardens Besætning er Daglønnere, som ikke, om man ogsaa onskede det, kunne have om Søndagen, medens de tvertimod meget gjerne benytte Arbeidsherrens Heste og Bogn. Jeg troer vel, at man i Høsttiden, undertiden paa større Gaarde benytter Arbeidskraften om Søndagen, men jeg troer aldrig paa nogen anden Tid og langt fra ikke i det Omfang, som det skeer i Bondestanden. Kun disse Ytringer skal jeg tillade mig, fordi det forekom mig, at hvad der blev sagt af Rigsdagsgmanden for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (B. Skoler) kunde jeg fra mit Standpunkt ikke lade staae uimodsagt.

Ottesen: Jeg vil blot tillade mig at